

NYHETSBRÉV *INDIEN*

utgivet av *Indienspecialisten EMPATUM*

Engelbrektsgratan 39, 114 32 STOCKHOLM Plusgiro: 460 75 60-2

Tel: 08-411 04 08. E-post: empatum@comhem.se

Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl

Hemsida: <http://www.empatum.se>

Nr 2 2010

Utkommer 5 gånger per år
Sextonde årgången

Sensationell upptäckt:

STORT SVENSKT FÖRETAG I COCHIN!

Nyhetsbrevets redaktör får syn på två pojkar i Cochin. De ser misstänkt svenska ut. Jo, de heter Markus Andersson och David Claesson, kommer från Karlstad och driver ett dataföretag i Cochin.

Företaget, LiteBreeze Infotech Ltd, har funnits sedan 2007 och har 38 anställda. Då redaktören kommer in på det moderna, luftkonditionerade kontoret reser sig alla de anställda och hälsar. Företaget sysslar med hemsidor och webapplikationer, t.ex. att man kan göra beställningar på hemsidan, som kanske också genererar fakturor, kundreskontror och liknande. Kunderna finns inte bara i Sverige utan även i England och USA.

Men varför Cochin av alla platser? Ja, David sysslade med datorer, hemsidor och liknande redan när han gick på gymnasiet hemma i Karlstad. Han hade också läst lite om Indien. Han ville helt enkelt göra något annorlunda. Han talade också med några som hade varit i Indien, de flesta sade att Bangalore är rätta platsen om man vill syssla med datorer. Så han och några kompisar reste till Indien, först Bombay, sedan Goa, Bangalore och Cochin. Vi tyckte helt enkelt att Cochin var trevligast.

I Cochin fick de kontakt med en man som blev deras indiska partner. Han hjälpte till med formaliteter som registrering och liknande, men så småningom skar sig samarbetet och David bildade ett nytt företag, det nuvarande. Han satte in en liten annons på malayalam i dagstidningen Malayala Manorama och fick 200 svar! Då insåg han att han måste anlita ett rekryteringsföretag. Lite senare kom Markus ner till Cochin, och nu snart skall en tredje pojke, Erik, komma.

- Personalen här är jätteduktig, men som så ofta är fallet i Indien är de inte bra på att arbeta självständigt, säger David och Markus. De behöver noggranna instruktioner och kontinuerlig handledning och uppmuntran. De har svårt för att säga "nej". Detta är något som man måste se upp med. Svensk företagsledning fungerar inte i Kerala. Undantaget är vår affärsanalytiker, en dam i 40-årsåldern som har arbetat i Mellanöstern, och vars uppgift det är att hålla kontakt med kunderna och ta reda på vad de vill och behöver, ge offerter m.m. Hon är självständig och tar egna initiativ.

Men hur är det med den beryktade indiska byråkratin?

- Nej, den har inte varit något problem. Vår revisor har skött de flesta myndighetskontakter och det har gått smidigt.

Men korruption då, har ni märkt något av den?

- Nej, faktiskt inte. Vi har ju haft en hel del myndighetskontakter, inklusive polisen, men vi har aldrig varit på tapeten att ge en muta.

- Tidigare var det problem med hög personalomsättning, men sedan vi fick det nuvarande moderna och luftkonditionerade kontoret så har den minskat. Vi bjuder personalen på te och vi planerar att teckna en sjukförsäkring för var och en. Det finns en vanföreställning om att det enda sättet att behålla arbetskraften är att höja lönen. Men indierna är mycket känsliga för hur man behandlar dem, och de värdesätter uppskattning och omtanke. I vårt fall har detta räckt.

Forts sidan 2

FLYGFÖRBINDELSER

Nyhetsbrevet har flera gånger tidigare uttalat sig om flygförbindelserna till Indien, särskilt då de dåliga förbindelserna med södra Indien. Men sedan Air France, Lufthansa och British Airways har börjat flyga till Chennai, Hyderabad, och Bangalore har förbindelserna förbättrats avsevärt.

Men nu har Nyhetsbrevet provflugit Qatar Airways från Stockholm till Cochin via Doha (huvudstad i Qatar). Ett utmärkt alternativ! Dels därför att rutten är bekväm, endast ett byte mellan Stockholm och Cochin. Dels därför att Qatar Airways är ett bra flygbolag, med nya fräscha plan och bra service. Dels därför att Dohas flygplats är mycket bra, hela flygplatsen är som en business class-lounge.

Qatar Airways flyger till följande destinationer i Indien: Ahmedabad*, Amritsar*, Chennai, Delhi, Cochin*, Kozhikode*, Thiruvantapuram* samt till Colombo (Sri Lanka) och Kathmandu (Nepal). Allt med endast ett stopp, i Doha.

Nyhetsbrevets bedömning är nog att Qatar Airways kommer i fråga främst vid resa till sådana destinationer (märkta med stjärna* ovan) i Indien där man annars måste byta två gånger - en gång i Europa och en gång i Indien.

För resa till Delhi är Finnair bäst. Skall man resa mycket inrikes rekommenderar vi Jet Airways. Då kan man få resan till Indien och inrikesresorna på samma biljett.

<http://www.qatarairways.com/se>

I nästa nummer av Nyhetsbrevet kommer vi att påbörja en **prisjämförelse** mellan Indien och Sverige. Är Indien så mycket billigare som de flesta av oss tror? Och vad är dyrt och vad är billigt? Så glöm inte att meddela oss om ni byter e-postadress!

Inte första gången:

JAN MYRDAL TILL NAXALITERNA

I Per J Anderssons blogg finns en smått sensationell uppgift: Jan Myrdal har i år (2010) hälsat på sina gamla vänner naxaliterna i Indien.

Hjärtopererade Jan Myrdal, 82 år, hälsade nämligen på ledaren för den maoistiska gerillan, naxaliterna, i Dandakaranya, ett djungelområde i trieksröset mellan Madhya Pradesh, Orissa och Andhra Pradesh.

I Aftonbladet 15 mars berättar han att han på nyårsafton fick ett mail från "maoistgerillans ledare" (vilken av dem?) i Indien om att de behövde hjälp med att föra ut sitt budskap. Jan tvekade inte, lämnade champagneglasen och gästerna och satte sig vid datorn och bokade en flygbiljett till Indien.

På visumkontoret såg han förvirrad ut och sa lite starrigt till personalen: "Jag har varit i Indien många gånger, många gånger", varvid tjänstemannen nickade artigt men oengagerat (han kände nog inte igen honom).

Revolutionär utan revolution.

Jan Myrdal är en revolutionär utan revolution. Kina är inte roligt längre. De vill inte höra talas om maoismen, där är det marknadsekonomi och ekonomisk utveckling som gäller. De har ju just köpt Volvo! Sovjetblocket finns inte längre kvar, och gillades aldrig av Myrdal. Castros Kuba vore inte helt otänkbart, men den revolutionsromantiska glansen där har flagat allvarligt. Ett slag visade Myrdal tendenser ett bli apologet för ayatollorna i Iran, men därav blev inget. Men Nordkorea borde ligga bra till. Där lever stalinismen/maoismen kvar och de har ju sin egen lille Mao: Kim Jong Il. Men dels skulle det ge ett löjligt intryck att skriva helsidor i svensk press som förhårligar Kim Jong Il och hans hungersnöder - det inser nog t.o.m. Myrdal, dels är nordkoreanerna inte intresserade av utländska apologeter. Så det blir inga bjudresor eller partyn på ambassaden.

Uniformerade flickor.

Återstår då naxaliterna i Indien. De är renlärliga maoister, de har tagit avstånd från kineserna och t.o.m. från maoisterna i Nepal eftersom de har givit upp den väpnade kampen och numera sitter i en koalitionsregering. Naxaliterna i Indien, där finns den ideologiska medvetenheten, revolutionsromantiken, kampen, djungeln, uniformerade flickor, grymheten mot motståndare och rivaler, hela 1970-talskoret. Naxaliterna är ingalunda enade, det finns rivaliserande fraktioner som ibland har blodiga uppgörelser sinsemellan. De drar sig inte heller från att slakta bybor som inte samarbetar med dem. Jan Myrdal lockas av våld, så detta passar honom perfekt. Enligt uppgift håller Jan Myrdal på att skriva en bok om naxaliterna.

Men naxaliterna då, varför väljer de Jan Myrdal? Tja, de håller säkert kontakt med sympatisörer i andra länder också. Men sympatisörerna är nog inte så många. Maoism är knappast lösningen på de problem som finns bland stambefolkningarna i Indien.

Att Myrdal och naxaliterna passar varandra är inte alls konstigt - det konstiga är att Jan Myrdal fick visum till Indien!

VOLVO STÅR FÖR KVALITÉ!

Det nämnde vi redan i förra Nyhetsbrevet. Men inte nog med att det finns falska Volvobussar i Indien, nu dyker namnet upp i helt andra sammanhang. Denna skönhetssalong finns i stadsdelen Thevara, Cochin, Kerala.

forts från sid 1

Båda pojkarna stortrivs i Kerala. Här finns stränder, berg, backwaters. Det finns god mat, och Cochin ligger centralt i Asien. Det är nära till Bangkok, Kuala Lumpur, Singapore och Maldiverna. Det är faktiskt numera inte så långt till Sverige heller. Qatar Airways flyger direkt Cochin-Doha-Stockholm eller Köpenhamn.

David, som har varit i Cochin i sex år har haft sammanlagt 16 besökare från Sverige. Markus har hittills bara haft två. Det är lätt att få kontakt med folk här, men naturligtvis saknar vi en del av våra svenska vänner. Ibland saknar vi den svenska naturen med grusvägar och ängsblommor, det skall inte förnekas.

Vi hade inte kunnat starta det här företaget i Sverige och ha så många anställda. Det hade varit helt omöjligt, bl.a. därför att löneläget är alldeles för högt.

Erbjuder upplevelse i Indien.

Nu har David och Markus en ny affärsidé. Svenska dataföretag skall kunna ge en anställd tjänstledigt utan lön. Den anställde reser till Cochin och arbetar för LiteBreeze med indisk lön. Han arbetar uteslutande för det svenska företaget. Detta under en period av 6 - 12 månader. Det svenska företaget sparar pengar, den anställde får se ett nytt land (Kerala), där han kommer att leva på en högre standard än hemma i Sverige (med hembitråde m.m.), han kommer att kunna njuta av sol och stränder, han kan ta ayurvediska behandlingar och passa på att gå till tandläkaren (se Nyhetsbrev nr 1/2009).

För detta ändamål har pojkarna redan sammanställt ett antal faktablad som bl.a. jämför prisläget i Sverige och Indien, visumregler, skatte- och sjukförsäkringsregler i Sverige resp. Indien. Då redaktören ser dessa faktablad är hans spontana reaktion att detta skulle göra svenska ambassaden i New Delhi och Swedish-India Business Council gröna av avundsjuka!

Anmärkning: Egentligen är inte LiteBreeze ett svenskt företag. Det är indiskt, men leds och ägs av svenskar. Det är mer än vad man kan säga om Volvo och SAAB nu för tiden. Stort? Tja, Nyhetsbrevet tycker att ett företag med 38 anställda är stort.

DET INDISKA ÄKTENSKAPET

Chetan Bhagat: **2 States - the Story of my Marriage**. Rupa & Co, New Delhi 2009. ISBN 987-81-291-1530-0.

Indien är välkänt för sina arrangerade äktenskap. De två vanligaste frågorna man får om Indien är just om kastsystemet och arrangerade äktenskap. Inte ens indierna själva tar dessa två saker helt för givna. De diskuteras och kommenteras ofta. Redaktören såg en indisk film nyligen där två flickor i förbigående sade till varandra "Vi är indiska flickor, vi väljer inte själva våra män..."

Chetan Bhagats bok är en dråplig skildring av en pojke från Panjab och en flicka från Tamil Nadu som blir kära i varandra på universitetet. Boken skildrar panjabis allmänt beryktade förtjusning i mat, whisky, pengar och prylar samt tamilernas mera asketiska läggning med klassisk musik och vegetarianism. Författaren, som själv är panjabi, driver med sina släktingars uppkomlingsmentalitet och brist på bildning, men också med sin blivande svärfars låtsade nykterism och det besvärliga tamilska språket.

Naturligtvis är de båda familjerna våldsam mot relationen, och båda tror att den andra familjen är angelägen om att deras barn skall "gifta upp sig" med deras eget. Pojken, Krish, lyckas så småningom mjuka upp flickans, Ananyas, far bl.a. genom att hjälpa honom att göra en PowerPoint-presentation. Fadern säger till honom att de tycker om honom, men att de tillhör olika "communities" och därför är ett äktenskap otänkbart. Krishs egna föräldrar både ogillar, och är samtidigt helt okunniga om, tamiler som de genomgående kallar "madrasis". Föräldrarna vill att han skall "titta på" en panjabiflicka vars far äger sex bensinpumpar. "Han har två döttrar, så mina föräldrar kommer att få tre bensinpumpar. Det är alltså vad jag är värd!" reflekterar han genast.

Boken beskriver på ett både humoristiskt och kärleksfullt sätt kulturkrockarna mellan Syd- och Nordindien. Naturligtvis blir det happy end och tam-

iskt bröllop med klassisk musik, recitation ur de heliga texterna och - ve och fasa - ingen whisky.

För en svensk är det kul att läsa om schablonerna och fördomarna mellan olika folk i Indien vilka påminner om dem vi har om varandra i Europa.

Shaifali Sandhya: **Love will follow - why the Indian Marriage is Burning**. Random House India, Noida 2009. ISBN 978-81-8400-042-9.

Författaren är professor i klinisk psykologi samt arbetar som äktenskapsrådgivare. Denna bok är resultatet av ett antal intervjuer hon gjort med indiska par, både i Indien och utomlands. Boken håller en rätt ojämn kvalitet, ibland tar hennes "case studies" abrupt slut, men hon kommer ändå med en hel del intressanta fakta och teorier.

Boken börjar med att avhandla det indiska bröllopet. Ett genomsnittligt indiskt medelklassbröllop kostar 1.5 milj Rs inklusive smycken, att jämföras med den genomsnittliga inkomsten för medelklassen som är 500.000 Rs. Indiern spenderar alltså tre årslöner på en dotters bröllop, detta att jämföra med motsvarande siffror i USA där ett bröllop kostar 26.327 dollar och årslönen är 35.499 dollar! Detta mönster går igen i alla samhällsklasser i Indien, man skuldsätter sig (och sina barn) för ett bröllop men sällan för att köpa hus eller bil. I USA är det tvärtom. Det är i regel brudens föräldrar som betalar bröllopet. Till detta kommer hemgiften (dowry) som även den kan vara ruinerande. Men varför har det blivit så här?

Författaren kommer med ett för Nyhetsbrevets redaktör helt nytt svar: Vid sekelskiftet 1800/1900-talet rådde en allvarlig brist på pojkar. Många flickor fick gå ogifta genom livet. Därför gällde det för flickorna - och deras föräldrar - att skaffa en pojke, och det gjorde man bl.a. genom hemgift och spektakulära bröllop. Så småningom avtog bristen på pojkar och har numera ersatts av en brist på flickor. Men det gamla beteendemönstret sitter i. Tyvärr

ger författaren inga källhänvisningar för sitt påstående.

Hon redogör även för den traditionella föreställningen att man först skall gifta sig och därefter bli kär i sin partner. Men man får inte bli för kär. För mycket kärlek mellan makarna kan inkräkta menligt på deras relationer med de övriga familjemedlemmarna. Kärleken kan bli ett hot mot lojaliteten med slakten. Det indiska äktenskapet består inte endast av relationen mellan två personer, utan även av övriga släktingar, oftast främst av svärmodern, dvs pojken mor.

I Indien finns ett internationellt sett mycket starkt band mellan mor och söner. Indiska mödrar ammar och gullar med sina söner betydligt längre än i de flesta andra länder. Således blir indiska män mycket fästa vid, och beroende av, sina mödrar. Detta i kombination med att den nyblivna bruden flyttar hem till pojkens familj och därigenom hamnar under svärmoderns jurisdiktion gör bruden helt utlämnad till svärmodern. Hennes man saknar helt kraft att stå upp för sin hustru.

Allt detta är nu stätt i förändring. Ca 30 % av dagens äktenskap är kärleksäktenskap, att jämföras med bara 9 % år 1973. Att nygifta par bosätter sig separat och bildar en kärnfamilj blir också vanligare. Det finns också vad författaren kallar "arrangerade kärleksäktenskap" där parterna själva har hittat varandra, blivit kära och därefter har föräldrarna arrangerat äktenskapet.

Tyvärr framkastar inte författaren någon teori om hur det indiska äktenskapet kommer att se ut framtiden. Boken är läsvärd och intressant, även om samtliga intervjuade i varierande grad är olyckliga i sina äktenskap.

Bli medlem i Svensk-Indiska Föreningen! Sker enklast genom insättning av 150 kr (gäller för två personer) på postgiro 35 57 39-4. För studenter är avgiften 100 kr. Uppge även e-postadress.

<http://www.indien.nu>

TANDLÄKARBESÖK - IGEN

För ett år sedan tvingades redaktören operera ut en visdomstand på Lakeshore Hospital i Cochin (se Nyhetsbrev 1/2009). Nu i mars 2010 var det dags igen. Några dagar före avresan från Sverige till Cochin bröt redaktören av en tand. Det blev till att ringa Dr I. J. Chacko från Sverige och beställa tid. I Dr Chackos praktik finns en ung kvinna som är specialist på att sätta in kronor. Först gjordes flera noggranna avgjutningar av redaktörens käke, sedan filades den trasiga tanden ner. Därefter ombads redaktören välja färg på den nya tanden! Han fick en palett med olika färger. Redaktören togs med överraskning:

- Tja, jag vet inte, jag har ju ganska gula tänder. Det är bättre att ni väljer. Den skall ha samma färg som de andra tänderna. Ni får inte sätta dit en bländvit malayalisk tand!

Detta väcker allmän munterhet i lokalen.

- Nej! Vi har gula svenska tänder också! Vi skall sätta in en sådan!

Efter två besök med en vecka emellan vandrar redaktören ut med en ny tand (krona) samt 5.600 rupier (934 kr) fattigare.

COCHIN

Staden Cochin (Kochi) är med sina 2,3 milj invånare Keralas största stad. Huvudstaden Tiruvananthapuram har 700.000 invånare. Kerala är den socialt mest utvecklade delstaten i Indien med en läskunnighet på 90 % och med 1.043 kvinnor på 1.000 män - den naturliga fördelningen. Kerala är tropiskt, grönt, det växer frukter överallt, nationalfrukten är kokosnöten, som även givit delstaten dess namn. Befolkningen är välutbildad och vänlig. Cochin är en med indiska mått mätt ren stad och har ganska promenadvänliga trottoarer. Trafiken har ökat, men den har inte blivit katastrofal som i Delhi eller Bangalore. Nu finns planer på att bygga en tunnelbana.

Cochin är en mycket shoppingvänlig stad, och den ligger nära två badorter: Varkala och Marari Beach.

I Sverige är Kerala känt bl.a. för att vara styrt av en kommunistisk regering. Detta är emellertid inte sant, eftersom delstaten har styrts omväxlande av koalitionsregeringar som letts av kommunisterna respektive Kongresspartiet.

RESOR

som leds av Nyhetsbrevets redaktör.

Under denna rubrik kommer vi i fortsättningen att publicera resor där Nyhetsbrevets redaktör, David Ståhl, är reseledare, eller som han av andra skäl rekommenderar. Se även Empatums hemsida.

Indien - Rajasthan, En resa till "Tusen och en natt" 15-25 oktober 2010

Pris per person från 22 770:-

Researrangör: Omniaresor,
tel 021 - 12 90 90

E-post: info@omniaresor.se

Det tibetanska Indien - besök i Dharamsala. 15-25 april 2011

Pris per person (ej fastställt)

Researrangör: Indienresor (f.d. Samuel Travel), tel 08-545 952 50

E-post: info@indienresor.se

Indien - Hästsafari i Rajasthan 27 november - 6 december 2010

Pris per person (ex flyg) 19000:-

Researrangör: Häst & Sportresor
tel 0176-261 534.

E-post: info@hastsportresor.se

GREENATHON

Den indiska TV-kanalen NDTV Good Times har för andra gången ordnat evenemanget Greenathon, där olika artister framträder och där man löpande kan se hur mycket donationer som flyter in. I år gällde det att finansiera små soldrivna lampor som skall delas ut till ett antal byar. Dessutom propagerar man för olika miljövänliga åtgärder, som att inte använda plastpåsar och liknande. En av värdinnorna var skådespelerskan Priyanka Chopra - Nyhetsbrevets redaktörs favorit.

Men redaktören reagerade mot två levnadsråd: att man inte skall borsta tänderna med rinnande vatten för att spara vatten, samt att man skall spara elektricitet. Det är väl bra - eller?

Hur stor del av Indiens befolkning borstar tänderna med en rinnande vattenkran? Och hur många av dem som har en vattenkran i hemmet har rinnande vatten i den när de borstar tänderna? I många indiska hus är vattnet ransonerat, så att det finns vatten i kranarna endast under vissa tider. Däremellan använder man vatten som man samlat i hinkar.

Att spara elektricitet genom att släcka i rum man inte vistas i o.dyl. är väl bra? Men i Indien är efterfrågan på elektricitet 15 % större än tillgången. Det är därför man har både planerade och oplanerade strömavbrott. Om man sparar elektricitet så innebär det att ransoneringen kan minska - men inte produktionen och därmed har det ingen betydelse för miljön.

Dessa råd verkar vara tagna direkt från motsvarande propaganda i Väst utan att man har tänkt sig för. Vi har en liknande situation i Sverige. Vi får oss ständigt till livs att vi skall spara elektricitet för att skona miljön - trots att svensk elektricitet inte har någon miljöpåverkan.

Hur som helst, Greenathon fick in 30.200.000 rupies.

INDIEN historisk översikt det moderna Indien hinduismen kastsystemet livsattityder, etikettsregler bilder av Indien av Indienanalytikern David Ståhl

Häftad, v + 130 sidor med kartor.
Stockholm 2006.
ISBN 91-631-9522-4
Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast genom
insättning på pg 460 75 60-2.

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08

Detta Nyhetsbrev annonseras till 1.709 mottagare. Till dessa kommer de som själva letar upp Nyhetsbrevet på Empatums hemsida. På grund av icke fungerande adresser har vi nyligen fått göra en större utrensning.